

TORONYIRÁNY

XVI. 23.

2022. június 5.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Pünkösdvasárnap

Június 9. A mi Urunk, Jézus Krisztus, az Örök Főpap

Hangos dicsérettel ünnepeljük Istent, aki a szent ötvennap elteltével elküldte az apostolokra a Szentlelket a mennyből. Örömteli és áhítatos lélekkel kérjük:

Küldd el Szentlelkedet, és újítsd meg a világot!

Kezdetben te alkottad az eget és a földet, s az idők teljességében mindent megújítottál Krisztusban,

- *állandóan újítsd meg Szentlelked által a föld színét, hogy mindnyájan eljussunk az üdvösségre!*

Te Ádám arcába lehelted az élet leheletét,

- *küldd el Szentlelkedet az Egyházba, hogy a Szentlélek éltesse, megújítsa, és általa életet adjon a világnak!*

Világosíts meg minden embert Szentlelked fényével, és üzd el a sötét felhőket korunk egérről,

- *hogy a gyűlölet helyébe szeretet, a fájdalom helyébe öröm, a háború helyébe az óhajtott béke lépjen!*

Öntözd az emberi nemet Szentlelked élő vizével, amely Krisztus oldalából fakadt,

- *hogy földünk ne a gonoszság töviseit teremje!*

Szentlelked által az életre és a dicsőségre vezetted az embereket,

- *add, hogy a mennyei hazában általa élvezzék a megholtak a szeretet boldogságát.*

Azt akartad, hogy a Szentlélek betöltse a földkerekséget,

- *engedd, hogy minden ember igazságban és békében építse a világot!*

Urunk, Istenünk, mindenek Atyja, te egy hitben akarod összegyűjteni szétszóródott fiaidat,

- *világosíts meg minden népet a Szentlélek kegyelmével!*

Te a Lélek által újítasz meg mindent,

- *gyógyítsd a betegeket, vigasztald a szomorkodókat, és add meg minden embernek az üdvösséget.*

Te a Szentlélek által feltámasztottad Fiadat a halálból,

- *támaszd fel halandó testünket az örök életre.*

Az Imaórák Liturgiájából

Az Imaapostolság szándéka

Evangelizációs: A családokért: Imádkozunk a szerte a világban élő keresztény családokért, hogy a nagylelkű szeretetet és az éltszentséget konkrét cselekedetekkel éljék meg a hétköznapokban.

A szentmise olvasmányai

1. ApCsel 2,1-11 A húsvét utáni ötvenedik napon, Pünkösdkor a Jeruzsálemben együtt várakozó apostolok megkapják a Jézus által megígért Szentlelket, és az összegyűlt zarándokoknak tanúsítják, hogy Jézus a Megváltó.

2. Róm 8,8-17 A Szentlélek különféle lelki adományait mindenki azért kapja, hogy a közösséget szolgálja.

3. Jn 14,15-16.23b-26 Jézus megígéri apostolainak a Szentlelket, aki majd mindig élővé teszi bennük szavait, tanítását, és elvezeti őket a teljes igazságra.

Közösségben az Atyával, a Fiúval és a Szentlélekkel

A Szentírás egész előadásmódjában érezhető, hogy a kinyilatkoztatás nemcsak Isten szava az emberhez, hanem valóságos kitárulása, illetőleg valamilyen életközösség megteremtése. Isten láthatatlan kegyelmi síkon már elővételezi azt, ami az örök életben tapasztalható valóság lesz. Most Isten közelségét csak a hitben éljük meg. A kinyilatkoztatásnak ezt az éltszerűségét a mostani részletben sűrítve megtaláljuk. Ahogy az evangélista megfogalmazta az utolsó vacsora beszédeit, azokba már belevitte Jézusnak és a megváltás művének az értelmezését is. Az apostoli egyházban még eleven volt Jézus emléke, s egyúttal saját világképüknek megfelelően közelinek gondolták második eljövételét is. A hivatalos tanítás azonban óvja a híveket attól, hogy vallásosságuk kimerüljön valamilyen felületes érzelemben. Jézus várása és a reá való emlékezés, illetve az iránta való szeretet azt követeli, hogy tartsák meg parancsát. Aki ezt megteszi, nem érzi magát elhagyatottnak, mert Jézus kéri az Atyát, hogy helyette küldjön más vigasztalót. Ez a vigasztaló az Igazság Lelke lesz, aki mindvégig az egyházi közösséggel marad.

A következő szavak már nem Jézus ígéretét fejezik ki, hanem azt a módot, ahogyan az egyház értelmezte a Szentlelket: „A világ nem kaphatja meg, mert nem látja és nem ismeri.” Jézus a Lelket azoknak ígérte, akik hisznek benne. A „világ” itt azokat jelenti, akik nem hisznek benne. A Lélek közlése a keresztségben és a bérmlásban megy végbe. A hívó megláthatja, megtapasztalhatja a jelenlétét azokban a természetfölötti hatásokban, amelyek az egyház életét jellemzik. A Léleknek ez az állandó jelenléte az egyház számára a legnagyobb vigasztalás. Meggyőződhet arról, hogy feladataihoz rendelkezésre áll az isteni segítség.

A vigasztalásnak része az is, hogy a Szentlélek ébren tartja bennünk a Jézusra való emlékezést és az ő ígéreteit. Azt ígérte, hogy nem

hagy árván bennünket. Kereszthalála azt a benyomást keltette ugyan, hogy gyenge volt és elhagyott, s a világ azt gondolhatja majd, hogy már nem is létezik. A hívő azonban tudja, hogy él és az Atyánál van, s láthatatlanul kormányozza egyházát a Lélek által. Az egyház élete a hit időszaka lesz, s a hit azt is elénk tárja, hogy az a Jézus, aki az Atyánál van, egyúttal bennünk is van, mi pedig őbenne. A feltámadt Krisztusnak ezt a szerepét különösen Pál apostol fejt ki leveleiben. Krisztussal együtt az Atya is bennünk van. Az ígéret így szól: „Aki ismeri és teljesíti parancsaimat, az szeret engem. Aki szeret engem, azt Atyám is szeretni fogja. Én is szeretni fogom és kinyilatkoztatom magam neki.” Vagyis az Istennel fennálló közösség megkezdődik a hitben és a megigazulásban, amit a keresztség ad, de elevenné, hatékonyá csak a tevékeny keresztyén élet által lesz. A tevékenység nem külső érvényesülést jelent, hanem azoknak az erényeknek a gyakorlását, amelyeknek az alapja a szeretet. Jézus ezeknek ígérte, hogy kinyilatkoztatja magát nekik. A kinyilatkoztatáson azt kell érteni, hogy az illetőknek egyre erősebb lesz a hite, reménye szeretete és hűsége. Egyre jobban meg vannak győződve, hogy Krisztust képviselik a világban, s az Atya gyermekeinek számítanak. Tudják azt is, hogy életük és sorsuk hozzá van kötve Krisztushoz, a főhöz. Ha vele együtt küzdenek, vele együtt meg is dicsőülnek.

De mivel Jézus egy az Atyával, ezért ahol ő kinyilatkoztatja magát, ott az Atya is jelen van: az Atyával együtt lakást vállalnak abban, aki teljesíti parancsait. A vallásos élet, tehát nem Isten tekintélyétől való jogi függés, hanem a meggyőződés arról, hogy Isten házanépe vagyunk, s ilyen szellemben élünk. Az Isten iránt való szeretetről csak az evangéliumi parancsok teljesítésével lehet tanúságot tenni. Aki nem tartja meg őket, abban nincs szeretet. Ezt a tanítást Jézus az Atyától hozta, s jelzi vele, hogy nem a szavak, nem az érzelmek üdvözítenek, hanem az élet komoly alakítása.

Ezek a gondolatok már benne voltak Jézus nyilvános tanításában, de ő tudta, hogy apostolai akkor még nem értik. A Szentlelket azért ígérte meg és azért küldte el, hogy semmi ne merüljön a feledés homályába. A Szentlelket az Atya küldi az ő nevében, tehát azért jön, hogy Jézus tanítását és művét vigye győzelemre. Az egyház megértette azt is, hogy ha a Lelket az Atya a Fiú nevében küldi, akkor a Szentháromság benső életében a Lélek az Atyától és a Fiútól származik.

Az Atyával, a Fiúval és a Szentlélekkel fennálló lelki közösség egyben a béke ígérete. Aki hisz, az Jézus békéjét kapja. Elsősorban az ő emberi lelkét töltötte el az Atya jelenléte és a Szentlélek ereje. Ahol a mindenható Isten ilyen kapcsolatba lép az emberrel, ott az aggodást félre kell tenni. Elcsüggedni a bajban sem szabad. A kegyelmi jelenlét a biztosíték arra, hogy Isten ad erőt a kítartásra, s hogy Jézus felelősséget vállalt üdvösségünkért. Azért jön vissza újra, hogy az üdvösséget aktualizálja. A tanítványok tehát ne búsuljanak azért, mert testileg nem marad köztük, inkább örüljenek annak, hogy elment az Atyához. Ottléte annak a biztosítéka, hogy az Atya érdemeiért felmagasztalta őt. Az ő esetében igazolást kaptunk arról, hogy a földi érdemekért örök jutalom jár. A jutalmat az Atya osztogatja, mégpedig atyai megértése és irgalma szerint. A Szentháromságban ugyan a három személy egylényegű, ott nincs nagyobb és kisebb. Jézus tehát csak embersége szerint mondja, hogy az Atya nagyobb nála, s emberségének igazi megdicsőülése az, ha elérkezik az Atyához.

Ezek a kijelentések egyúttal jóvendölések is voltak. Amikor az apostolok visszaemlékeztek rájuk, tudták értelmezni Mesterük szenvedését és halálát. Szenvédése először úgy hatott, mintha a „világ fejedelme” győzött volna fölötte. Pedig a győztes Krisztus lett. Ellenségei csak azt érték el, hogy Jézus szenvedése idején még főnségesebben gyakorolta erényeit. Végleges győzelme azonban feltámadása volt. A szenvedést, mint a helytállás következményét azért vállalta, hogy megmutassa, mennyire szereti az Atyát, és mennyire engedelmeskedik neki. Ez a hűség és engedelmesség volt az az érték, ami kiengesztelte az Atyát a világ bűneiért.

Kocsis Imre

A jólneveltség kézikönyve (22.)

NEHÉZ HELYZETEK

1. SZEMBENÉZNI A PROBLÉMÁKKAL

Ha rábízunk magunkat a lelkiismeretünkben jövő együttérzésre, megtanulhatjuk, hogy ne csak önmagunkkal foglalkozunk, hanem másokkal is. Kellemesebb légkört teremtsünk azoknak, akiknek komoly nehézségeik vannak, függetlenül a tényről, hogy nekünk is lehetnek problémáink, amely az ő helyzetükhöz képest, lehet, hogy minimális.

Hasonló körülmények között a legjobb, amit tehetünk, hogy megpróbálunk a lehető legtermészetesebben viselkedni. Ezzel egy részről elkerülhetjük, hogy túlzott módon mutassuk ki érzéseinket, melyek ilyen esetekben kevesebbet számítanak azokénál, akik számára a problémákkal terhes élet mindennapos. Másrészről könnyebben teremthetünk velük kapcsolatot, mert nem fogják azt érezni, hogy elutasítjuk őket, vagy hogy közömbösek vagyunk problémáikkal szemben.

2. A GYÁSZ

Amikor ismerősünk vagy barátunk rokona meghal, próbáljunk meg jelen lenni a temetésén, hiszen nem lesz még egy ilyen jelentős alkalom arra, hogy kinyilvánítsuk szeretetünket, együttérzésünket az elhunyt, illetve az őt gyászolóknak felé.

A temetésre alkalomhoz illő, a családi hagyományokat tiszteletben tartó ruhában menjünk el. Nem minden esetben kell feketében megjelennünk. Küldjünk részvétnyilvánító kártyát, mely legyen kézzel írott, lehetőleg rövid és együttérző. Általában a barátok, a rokonok jelenléte erőt ad a gyászolóknak, megvigasztalja őket. Ha a család szívesen veszi, küldhetünk vagy vihetünk virágot. Az is elképzelhető, hogy a virág helyett pénzadományt kérnek valamilyen nemes célra.

Akkor is vegyünk részt a szertartáson, ha nem vagyunk hívők, álljunk fel, vagy maradjunk ülve, ahogy a szertartás menete megkívánja. Nagyon fontos, hogy a temetés egész ideje alatt őrizzük meg a csendet és az elmélyülést, mint a tiszteletadás egyik formáját az elhunyt, illetve az élet és halál misztériuma felé, mely ezekben a pillanatokban fedi fel magát teljes valójában. A sírás magától jön, de ha nem, akkor ne legyen kötelező kellék. Kerüljük el tehát a hátra veregetéseket, az ünnepélyes öleléseket, a csevegést azokkal, akiket hosszabb-rövidebb ideje nem láttunk. Ezeket egy későbbi alkalommal is bepótolhatjuk, ebben az esetben azonban elégedjünk meg egy köszönő fejbiccentéssel. Végül legyen bátorságod odamenni a gyászolóhoz, fejezd ki együttérzésedet egy határozott kézszerítással, egy öleléssel, vagy néhány kedves szóval.

De ha igazán szereted őt, viselkedj igazi barát módjára, főként a temetés utáni időszakban. A temetést követő napokban, sőt hónapokban hívd őt fel, találkozzass vele, beszéltesd, és emellett figyelemmel és aktivitással hallgasd őt. Azt azonban semmiképpen se várd tőle, hogy legyen derűs és boldog. Próbáld meg átérezni a szomorúságát és az ürességet, amit érez.

3. A BETEGSÉG

Ha tudod, hogy egyik barátod, vagy rokonod beteg, menj el hozzá, ha látogatásod a kórházban, vagy otthonában örömet okoz. Azonban tisztelni kell a betegnek azt a kívánságát is, ha egy ideig nem szeretne fogadni senkit. Ekkor a családtól is érdeklődhetsz állapotáról.

Vigyél magaddal valamilyen „kedves ajándékot”: virágot, édességet, játékot, könyvet vagy bármit, ami szerinted megörvendeztetni beteg barátodat.

Próbáld meg őt felvidítani. Ne csak a betegsége felől érdeklődj, lehet, hogy szeretne témát váltani, inkább bátorítsd! Még véletlenül se mondd neki: „Te jó ég! Hogy nézel ki?, Mit mondanak az orvosok?”

Arra mindig figyelj oda, hogy tartsd tiszteltben beteg ismerősöd magánszféráját és egyben minden fekvőbeteget, aki a kórteremben lábadozik. Minden alkalommal, amikor bejön az ápolónő, hogy foglalkozzon a beteggel: beadjon neki egy injekciót, kicserélje az ágytálat és hasonlók, ha szükséges, azonnal hagyd el a szobát. Gyakran a beteg lesz zavarban attól, hogy ilyen állapotban látod. Kerüld el tehát, hogy még kellemetlenebbül érezze magát.

Ne nyújtsd el túlzottan látogatásodat: fél óránál ne legyen hosszabb. Gyakran a betegek még az egyszerű beszélgetéshez is fáradtnak és gyengének érzik magukat. Ígérd meg inkább, hogy még beugrasz hozzá, ha jól esne neki, illetve ha osztálytársad, meséld el neki, mit csináltatok az órákon, melyekről hiányzott. Így derülhet ki valakiről, hogy igazi barát.

4. A FOGYATÉKOSSÁG

Egyik nap próbáljátok ki, hogy tolószékbe ültök, és így végzitek el napi teendőiteket. Valószínűleg nem fogtok tudni felszállni az autóbuszra vagy a vonatra, becsöngetni egy házba, időben beérni az iskolába, telefonfülkéből telefonálni, bemenni egy étterembe... Ennek az az oka, hogy a megtett erőfeszítések ellenére is, még az olyan országokban, vagy városokban ahol erre próbálnak hangsúlyt fektetni, világunk még mindig meglehetősen egyoldalú, vagyis szinte minden az úgynevezett „normális” emberekről szól. És ha találkozunk egy fogyatékkal élő emberrel, azért érezzük mi is kényelmetlenül magunkat, mert a mi gondolkodásmódunk, mentalitásunk is egyoldalú. Íme, néhány tanács, mellyel elkerülhetjük, hogy mi, sőt a másik személy kellemetlenül érezze magát:

1. Viselkedj természetesen! Ne bámuld őt folyamatosan, de ne is tégy úgy, mintha nem lenne ott; ne halkulj le, ne fejezd be a beszélgetést, amikor megérkezik. Amikor köszönöd kellene, de nem tudod hogyan, bízd rá a dolgot, hiszen gyakran éli meg ezt a helyzetet, és tudja mit, hogyan kell ilyenkor tennie. A fizikai fogyatékoság néhány esetében a köszönés csak verbális módon lehetséges.

2. Amikor egy tolószékes személlyel beszélsz, ül le, lehetőleg elé, hogy tekintetetek egy vonalban legyen. Rögtön hozzá fordulj, ha kérdésed van, mint ahogy egy „normális” emberrel viselkednél, még akkor is, ha van mellette valaki, aki segít neki. Ez nem jelenti azt, hogy nem képes a saját nevében beszélni.

(Folyt. köv.)

Paola Dessanti

Vasárnapi jegyzet

Pünkösöd antennái (1.)

Szűkebb pátriámban a hegytetőn a templom, ha megállásra int, mindig pünkösödöt juttatja eszembe. Már kinyíltak a vadrózsák, új harang csengettyűzik, hitelesíti a csendet, élesíti az emléket, amely heves zúgásról tudósít a Bibliában, s a pünkösdi kiskirályné hangját kíséri a madarak csicssergése:

Én kicsinyke vagyok,

Nagyot nem szólhatok

De mégis Istennek dicséretet mondok.

Ilyenkor jó lenne visszalépni az időben, a gyermekésg örömebe mártózni, és csodálkozó szemmel figyelni az írást, amely pünkösdre vonatkozóan így kezdi történetét. „Amikor elérkezett pünkösöd napja, ugyanazon a helyen mindnyájan együtt voltak.” A kiválasztottak, akik máris képviselői lettek a lángnyelvek szétáradása után azoknak a sokaknak, akiket a római hatalom egy ideig figyelembe sem vett, de Néró már felkapta a fejét, s egyszeriben elkezdődött valami, ami azóta sem múlt el a világban: az üldözés, a diszkrimináció, a minőségibb ember utálat – még testvérek körében is. Igen, ők még együtt voltak, róluk szól sok tudományos könyv, a II. században egy Tertullianus nevű ügyvéd, a megtértek szigorúbb fajtájából. Túlzottan türelmetlen, amikor az egység veszélyét észleli. De hát ilyen az ember: könnyen lerombolja, amit századokon át épít.

Mit mondhatnók ma? Talán ugyanazt, amit azok a különböző nyelvű első pünkösdi ünneplők, akik a saját nyelvükön értették az apostoli szót. „Mi lehet ez?” – kérdezték, míg mások gúnyosan megjegyezték az apostolok szavait hallva: „Teleítették magukat édes borral.”

Amely e században is annyira jellemző a gondolkodásban, valami megnevezhetetlen értetlenség és vádló, elítélő, megbélyegző ítélet. Pedig kevés kellene: csupán egy kicsi lángnyi bizalom, a nyelvcsodának az a formája, amelyről a boldog emlékkü Gyökössy Endre ezt írja: „Nagy csoda, ha valaki hirtelen különös módon tud beszélni, de az sem kisebb csoda, ha magyar ember megérti magyarul a feleségét, ha egy barát megérti a barátját, egy családban megértik a fiatalabbak az öregeket. Az első pünkösdkor is ez történt: a cívódó, riadt tanítványok egyszerre megértették egymást.”

Mi lenne, ha egyszer bekövetkeznék ez a csoda? Amikor ha azt mondja valaki: békesség, mindenki békességnek érti, ha ezt: testvér, ne nyíljon ki zsebemben a bicska, és ha a szabadság szót halljuk, nem csupán külső, de belső – a lélek szabadsága is legyen, amely nem keveredik a szabadossággal.

Milyen jó, hogy vannak még antenna-emberek, akik értik, fogják a pünkösöd lényegét és békétlenekből békességesekké, szorongókból bátrakká válnak, hiszen minden napnak megvan a maga baja.

Ha az így gondolkodóra ezt mondják: nem normális, részeg, ábrándosan habókos, hadd mondják. Pünkösöd Lelke nem az érdekhajhászoké, a tucatembereké, hanem azoké, akik a földön élnek ugyan, de csöndesen felnyújtják kezüket a magasságok felé, és onnan várnak megtartó törvényeket, hogy aztán elmondják másoknak is:

Foglya vagyok a megtartó szabadságnak

és szabadja a földi rabságnak.

A hegyen a templom tornya: antenna. Magasságban a magasság. Bizonyára ezért jut eszembe itt mindig pünkösöd, és mert a vadrózsák évente nyílnak, a Láng jelképei. Egyszer érdemes meghallgatni a rózsák énekét...

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

Megjelent a Toronyirány magazin idei harmadik száma, mely az egyházmegye területén minden templomban és egyházi intézményben ingyen kapható. A szokásos rovatokon kívül írások, tudósítások találhatóak a Szent Gellért Szeminárium közösségének római zárándoklatáról, tanulmányi kirándulásáról, az immár hagyományos óföldrégi egyházmegyei találkozóról, az egész ország szeminaristáinak kétnapos összejelöléséről, valamint a gyulai nyugdíjas akadémia jubileumi ünnepeiről. A kiadvány továbbá beszámol a KATTÁRS szegedi rendezvénysorozatának előkészületeiről, a gyulai Apor Vilmos búcsúról és Badóné Vekerdy Márta Caritas Hungarica-díjas szentesi karitás csoportvezető munkásságáról. A História rovatban a papképzés múltjáról olvasható hosszabb írás. A magazint az egyházmegye életét bemutató rövid hírek zárják.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye papjai közül Salamon László, Bauer Csaba és Perlaki György az idén ünneplik ezüstmiséjük: pappá szentelésének 25. évfordulóját.

Egyházközségi júnialist szervez június 6-án, pünkösdhétfőn 15 és 20 óra között a Belvárosi Plébánia közössége. A Katolikus Házban rendezendő eseményen a gyermekeket logikai- és szabadtéri játékok, kézművesfoglalkozások, ugrálóvár, a felnőtteket pedig júnialis totó, bűvészmutatvány és kürtöskalács-sütés várja.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye kulturális partnere, a Filharmónia Magyarország szervezésében június 6-án, hétfőn este 7 órától a Klauzál téren az In Medias Brass fúvós együttes ingyenes, szabadtéri koncertje lesz hallható.

A CsaládEgyetem keretében erőszakmentes kommunikáció alapozó csoport indult, melynek következő találkozója június 7-én, kedden 17 órakor lesz a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.). A csoportot Bucskóné Lehota Ágota, a Pasztorális Helynökség irodavezetője koordinálja.

Philip Brisson amerikai orgonaművész ad hangversenyt június 7-én, kedden este 7 órától a Szekesegyházban. A műsorban többek között Johann Sebastian Bach, Charles-Marie Widor, valamint Cézár Franck művei hallhatók. A Dóm további orgonahangversenyeinek időpontjai és a koncertek műsorai a domorgona.hu világhálós oldalon olvashatók. A koncertekre a belépés díjtalan.

Jöjjetek, hogy az Úr útjain járjunk! (Iz 2,3) mottóval gyalogos zárándoklatot hirdet június 10-én az egészségügyben dolgozók számára a Szeged-Csanádi Egyházmegye Szent Dömötör Kórházlelkési Szolgálat. A túrázók a domaszéki Stella Maris vendégháztól (Tanya 65.) indulnak 17 órakor, majd a tanyavilág útszéli keresztjei mentén haladva tesznek meg 6 kilométert. A részvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött. Jelentkezni június 7-ig lehet a korhazlelkeszeg@pasztoralis.hu e-mail címen vagy a 06-20/428-8921-es telefonszámon.

Újrindul a népszerű Dómkerti Zenés Esték programsorozata. A Filharmónia Magyarország szervezésében megvalósuló rendezvény első koncertje június 18-án, 19 órakor kezdődik a Püspöki Székház udvarán (Aradi vértanúk tere 2., bejárat az Apáthy utca felől.). A hangversenyen fellép az Óbudai Danubia Zenekar, közreműködik Kolonits Klára Kossuth-díjas operaénekes. Vezényel: Hámori Máté. Belépők a Filharmónia szegedi jegyirodájában (Klauzál tér 7., tel.: 62/425-260) kaphatók.

Június 25-én ünnepli a település hívő közössége a kiskundorozsmai Keresztelő Szent János templom építésének 200. évfordulóját. Az ünnep alkalmából festménykiállítást terveznek a Petőfi Sándor Művelődési Házban. A szervezők kérik, hogy akinek a birtokában van a dorozsmai templomról készült festmény, június 20-ig juttassa el az intézménybe (Negyvenyolcas utca 12.). A tárlat három hétig látható majd; az alkotásokat azt követően juttatják vissza tulajdonosának.

Június 5-én és 6-án különleges programokkal várja a családokat az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékpark: többek között lesz bábszínházi előadás, lovasbemutató és pünkösd királyválasztás is. Emellett vasárnap tematikus nap keretében a népi halászzalattal, az ártéri gazdálkodással, illetve a halászati eszközökkel ismerkedhetnek meg az érdeklődők. A gátörház környékén kézműves foglalkozás, viseletbemutató és népzene színesíti a kétnapos rendezvény programját.

Felvételt hirdet a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium a 2022-2023. tanévre a szegedi felsőoktatási intézmények bármely szakára jelentkező, vagy már ott tanuló hallgatók számára. A roma és nem roma fiatalok keresztény értékek mentén szerveződő szakmai közössége színes tanulmányi programokkal, fiatalos közösségi élettel, idegennyelv- oktatással, tehetséggondozással és ösztöndíj lehetőséggel várja a diákokat. Jelentkezni a szkrsz.hu oldalon az online felület kitöltésével lehet. További tájékoztatás a titkarsag@szkrsz.hu e-mail címen, és a +36-20-450-4533-as telefonszámon kérhető.

Kétnapos Országos Gyermekvédelmi Konferenciát rendezett a Szeged-Csanádi Egyházmegye fenntartásában működő Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató és az ÁGOTA Alapítvány a szegedi IH Rendezvényközpontban. A „Mi felelőségünk...” című szakmai rendezvény fókuszában a családjukból kiemelt, sokszor súlyosan traumatizált gyermekek álltak, hiszen esetükben fokozott annak a veszélye, hogy bántalmazás áldozatai vagy elkövetői lesznek. A szolgáltató Országos Egyházi Módszertani Intézményrendszerének munkatársai a programmal arra szeretnék ráirányítani a szakembereket és a nyilvánosság figyelmét, hogy a gyermekbántalmazás megelőzése össztársadalmi feladat.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.